

NTFR 2017/852 Inspecteur beschikt over nieuw feit inzake ten onrechte in box 3 in aanmerking genomen eigenwoningschuld

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 28 februari 2017, nr. 16/00472

Belastingjaar/tijdvak	2009-2011	☞ Brondocument
Trefwoorden	ambtelijk verzuim, navorderingsbevoegdheid, niet onwaarschijnlijke mogelijkheid	
Wetsartikelen	AWR-art. 16	
Auteur	mr. K.M.G. Demandt	
ECLI	ECLI:NL:GHARL:2017:1615	
Formele relaties	Eerste aanleg: ECLI:NL:RBGEL:2016:1787, Bekrachtiging/bevestiging	
Datum publicatie	10-3-2017	

Samenvatting

Belanghebbende heeft een eigenwoningschuld van € 650.000. Zij heeft die eigenwoningschuld in haar aangiften IB/PVV 2009, 2010 en 2011 in box 1 in aanmerking genomen (hypotheekrenteaf trek). Daarnaast heeft zij deze schuld in box 3 in aanmerking genomen. In de aangifte IB/PVV 2010 heeft belanghebbende haar privébankrekening vermeld, waarvan zij de verschuldigde bedragen betaalde. Deze bankrekening stond in de aangifte ook vermeld bij haar bezittingen.

De inspecteur heeft bij de regeling van de aanslagen de rendementsgrondslag berekend met inachtneming van de hypotheekschuld. Vervolgens heeft hij nagevorderd, omdat de hypotheekschuld niet aftrekbaar is in box 3. In geschil is of er sprake is van een nieuw feit. Anders dan de rechtbank, beantwoordt het hof die vraag bevestigend. Volgens het hof bestond namelijk de niet onwaarschijnlijke mogelijkheid dat de aangiften juist waren. Niet uitgesloten is dat belanghebbende twee door hypothecaire zekerheid verzekerde schulden bij de bank had dan wel dat er sprake was van een lening van € 1.300.000 die gedeeltelijk voor de eigen woning was aangewend. Dat deze schuld of die schulden samen de WOZ-waarde benaderde(n), maakt dat nog niet onwaarschijnlijk, nu de waarde van onroerende zaken pleegt te veranderen en de WOZ-waarde dus lager kan zijn dan de waarde ten tijde van de verstrekking van de lening. Ook is het mogelijk dat er sprake was van andere zekerheden of dat de bank om andere redenen bereid was een in verhouding tot de waarde van de woning hoge lening te verstrekken. Daaraan doet niet af dat in de aangifte 2010 bij beide vermeldingen ook het nummer van de privébankrekening van belanghebbende was vermeld. Ook daarvoor geldt dat de niet onwaarschijnlijke mogelijkheid bestond dat er sprake was van twee leningen met als tegenrekening dezelfde privébankrekening. De navorderingsaanslagen zijn terecht opgelegd.

(Hoger beroep gegrond.)

Commentaar

Al in 1986 oordeelde de Hoge Raad dat de basisregel is dat de inspecteur in de regel met vertrouwen mag afgaan op de aangifte (HR 5 november 1986, nr. 24/075, BNB 1987/19). Er mag vertrouwd worden op een aangifte die een verzorgde en ordelijke indruk maakt (HR 27 april 1955, nr. 12/296, BNB 1955/214). De inspecteur kan dus met een normale zorgvuldigheid kennisnemen van een aangifte en hoeft alleen een nader onderzoek in te stellen als hij aan de juistheid daarvan in redelijkheid behoort te twijfelen (HR 16 april 2010, nr. 08/05088, NTFR 2010/1005). De jurisprudentie over de aanwezigheid van een nieuw feit voor navordering en het plegen van een ambtelijk verzuim is vrij divers en zeer feitelijk.

In HR 12 maart 2010, nr. 08/04868, NTFR 2010/734 had belanghebbende twee premies van verzekeringspolissen in aftrek gebracht. De Belastingdienst had maar van één polis een renseignement ontvangen. De Hoge Raad oordeelde dat dit geen reden was voor de inspecteur om te twijfelen aan de juistheid van de aangifte omdat er ook een andere niet onwaarschijnlijke verklaring mogelijk was.

Een dergelijke situatie speelt ook in deze zaak. Het is niet onwaarschijnlijk dat de belastingplichtige een tweede hypotheek heeft afgesloten die geen betrekking heeft op de eigen woning. Op grond van de heersende jurisprudentie hoeft de inspecteur dan niet te twijfelen aan de aangifte, dus is er geen sprake van een ambtelijk verzuim. Waar de belastingplichtige bij de rechtbank nog wel doel trof met zijn verweer, wordt dit in hoger beroep (ingesteld door de inspecteur) verworpen.

De rechtbank oordeelde dat de belastingplichtige niet te kwader trouw was en daartegen is de inspecteur in hoger beroep niet opgekomen. Daarvoor is vereist dat de belastingplichtige opzettelijk juiste inlichtingen heeft onthouden of onjuiste inlichtingen heeft verstrekt. Zie daarvoor ook Hof Leeuwarden 15 juli 2010, nr. 08/00146, NTFR 2010/2786, waarbij de inspecteur zijn eigen fout (tevergeefs) probeerde te herstellen met kwade trouw.

[1] Mr. K.M.G. Demandt is advocaat bij Hertoghs advocaten.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2017-852>

Datum: 14-4-2017 11:29:30

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.